

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

25. SRPNA 2024

Z obsahu:

Život v milosti podle Ducha

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 24. dubna 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Blahoslavený Alfréd Ildefons Schuster

Libor Rösner
- strana 4 -

Prohlášení Svatého stolce k zahájení olympiády v Paříži

- strana 5 -

Muž, který ztratil hlavu

Ct. Fulton J. Sheen
- strana 6 -

Mše svatého Otce Pia (2 - dokončení)

- strana 8 -

Mirjam Baouardy - patronka míru pro Svatou zemi

- strana 10 -

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (1)

Koloman Grieger SJ
- strana 12 -

Guido Reni (1575-1642): Salome s hlavou svatého Jana Křtitele

Muž, který ztratil hlavu

V ýkupný záměr Božího příchodu na zem se projevil v mnoha symbolech a obrazech, Jeden z nejmýšlejších vypráví o tom, co se stalo Janu Křtíteli. I když nehledal pozemské ocenění, dostal ho; vyhledal ho král Herodes Antipas, syn krvežiznivého Heroda, který se pokoušel zničit Ježíšův život, když mu ještě nebyly ani dva roky. „Herodes se Jana bál,“ věděl, že je to „muž spravedlivý a svatý“. Zkažení lidé se bojí dobrých, protože jsou stálou výčitkou jejich svědomí. Bezbožní lidé mají náboženství rádi asi tak jako lva, který je mrtvý či za mřížemi; mají z něho strach, kdyby ožil anebo se utrhł a zaútočil na jejich svědomí.

Herodes byl typem světáků, kteří si rádi zvou „učené muže v talárech“ (jak i Felix poslal pro Pavla). Mají rádi jejich brilantnost, obratnost v řeči, jejich abstraktní moudrost; ale sotva tito muži začnou předkládat Kristovo učení jako učení konkrétní a osobní, propustí je se slovy: „Je to příliš silné“, „Jsi netolerantní“, anebo: „Víš, že se mě vlastně snažíš obrátit?“ Herodes, vždy dychtivý po nových nápadech a vzrušeních, pozval dvůr, aby si vyslechl strhujícího kazatele, který byl v té době právě „v módě“. Jaký text si Jan vybere? Bude mluvit o bratrské lásce (bez Boha Otce), anebo o důležitosti snižovat počet příslušníků armády, anebo o velké potřebě uskuetečnit v Galileji ekonomickou reformu? Jan věděl, že všechna tato témata jsou důležitá, avšak věděl také to, že něco jiného je ještě důležitější, a tak se rozhodl oslovit jejich svědomí.

Herodes se na něho pravděpodobně díval se spokojeným poloúsměvem; Herodias, jeho žena, musela na něho koutkem oka mrknout; ostatní byli zvědaví, ale bez skutečného zájmu. Herodes i Herodias již předtím žili ve svých manželstvích. Herodias byla vdaná za Herodova bratra. To, že žila s Herodem, bylo jedním z oněch odporných, hnisajících nepořádků, které se stávají běžným jevem v národě, v němž začíná rozklad. Rovněž Herodes již byl jednou ženatý, s Aretasovou dcerou, která ho opustila, když si začal s Herodiadou, ženou svého bratra Filipa. Herodias měla se svým předešlým manželem dceru Salome.

Měl-li se ze světského úhlu pohledu Jan něčemu moudře vyhnout, tak to byla tato situace. Ale Jan si umínil líbit se Bohu, a ne lidem, a tak se rozhodl kázat proti požitkářskému způsobu života. Byl příliš čestný, než aby ospravedlnil Herodův hřích, příliš zapálený pro jeho morální zdraví, než aby nechal tuto ránu neošetřenou, příliš milující, než aby myslel na něco jiného než na spásu Herodovy duše.

Jan následoval učení božského Učitele o posvátnosti a nerozlučitelnosti manželství: „Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.“ Ťal přímo do živého slovy, která byla jasná, rozhodná a ostrá. Ukázal přitom na Heroda a jeho ženu, sedící na zlatých trůnech, a řekl:

Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra! (Mk 6,18)

Herodiadou to trhlo. Věděla, že Jan tím řekl, že svedla Heroda, jehož měla zcela v moci. Herodovi stačil jediný její pohled. Spíše, než by Jan mohl dokončit další větu, se kolem jeho zápěstí ovinuly železné řetězy a stráže ho tahaly od dvoranů, aby ho uvrhly do temného podzemního žaláře. Kazatel byl uvězněn, avšak jeho slova nikoliv – zůstanou ve svědomí jako ozvěna ještě dlouho potom, co umlčí jeho hlas.

Jana drželi v černém podzemí pevnosti Macherus několik měsíců. Způsobila snad tato vynucená nečinnost, že začal mít pochybnosti o Mesiáši, Božím Beránkovi, o němž kázal? Snad zakolísala

*Onorio Marinari (1627-1715):
Salome s hlavou Jana Křtitele*

jeho víra v temnotě žaláře? Možná netrpklivě toužil po tom, aby Bůh potrestal ty, kteří odmítli přijmout jeho poselství. Ať to bylo jakkoliv:

Zavolal si dva z nich a poslal je k Ježíšovi s otázkou: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ (Lk 7,19)

Znění Janovy otázky naznačovalo, že věřil také ve velký mesiášský příslib i v toho, jemuž adresoval otázku.

Když ji Ježíš uslyšel, neodpověděl na ni příslibem, že Jan bude vysvobozen z vězení, anebo že on sám zničí jeho nepřátele. Ve své odpovědi pouze zdůraznil své dílo uzdravování, utěšování a vyučování.

A tak jim odpověděl:

Jděte, zvěstujte Janovi, co jste viděli a slyšeli: Slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“ (Lk 7,22-23)

Bůh a jeho způsoby budou člověka vždy pobuřovat. Chudoba a světská bezvýznamnost Pána byly prvními překážkami pro přijetí jeho evangelia. Tento předsudek povstal z falešné koncepce Boží moci a majestátu, jako by realizace Božích záměrů závisela na prostředcích, jejichž úspěch zaručuje svět. Ve skutečnosti Kristus dával Janovým učedníkům dvojí odpověď, přičemž poukázal na své skutky a slova, na své zázraky a učení. Ježíš nekoná zázraky proto, aby vyvolal údiv; jeho zázraky jsou znamením Božího království spravedlnosti a milosrdenství; a moc, kterou je koná, převyšuje přírodu a ovládá ji. Zejména jeho učení je mimořádným důkazem jeho božství: chudým se hlásá evangelium.

To bylo zvláště důležité, protože chudoba je jen jiným pojmenováním pro lidskou nedokonalost a slabost. Lidé se zdravým tělem a pronikavým intelektem a ti, kdo vlastní hojnost země, již mají svoji odměnu na této zemi; ale chudí a slabí často hladoví a trpí. Kristus říkal, že v nebeském království se bude hlásat evangelium chudým. Bůh má jiný svět, v němž napravuje nedostatky tohoto světa. Zatímco bohatému muži říká, že kvůli Kristu se musí rozdělit o svůj majetek, chce-li vejít do nebe, chudému říká, že jeho slabosti a utrpení, námahy a zklamání sjednocené s křížem mu přinesou pokoj a odměnu.

Když poslové odešli, Pán začal chválit Jana. Jan se narodil proto, aby vydal

o něm svědectví. Nyní Kristus vydává svědectví o Janovi. Odpověděl těm, kteří by odsuzovali Jana za otázku, kterou poslal v hodině zkoušky. Dal do protikladu zástupy, které visely na slovech poslů, se samotným Janem – nestálost zástupu byla stálostí proroka. Nikoliv Jan byl slabý, ale jejich srdce. Nikoliv pochybnosti přiměly Jana poslat posly s otázkou, ani strach z fyzických následků. Pán použil na Janovu obranu tři obrazy. Prvním byl rákos zmítaný větrem při silném toku Jordánu, kde slyšeli Jana kázat; druhým byly jemné šaty těch, co žili v Herodově domě; třetím obrazem bylo znamení z nebe, přičemž se odvolal na všechny lidi, kteří museli projít branami těla, když se narodili.

Když Janovi poslové odešli, začal promlouvat k zástupům o Janovi:

Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo mají skvělý šat a žijí v přepychu, jsou v královských palácích. Nebo co jste vyšli zhlédnout? Proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: „Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu.“ Pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nikdo není větší než Jan; avšak i ten nejmenší v království Božím jest větší nežli on. (Lk 7,24–28)

Pán se třikrát zeptal: „Na co jste se vyšli podívat?“ Toto byla jejich chyba; vyznávali touhu poznat Boží vůli, ale ve skutečnosti byli upjati na vidění a zážitky, na vychutnávání zázraků a popularitu posla. Vyšli vidět někoho; ne slyšet někoho. Chtěli pouze uspokojit žádostivost očí, a ne následovat Křtiteleovu stridmost a sebezápor. Náš Pán říkal davu, že svatý Jan neposlal svoji otázku z vězení jen proto, že by byl jedním z těch, kdo se starají jen o své tělesné blaho, jak to dělali Herodovi dvořané. Jan nebyl křehkým rákosem, kterým otřeše každý závan potlesku a popularity. Nebojácně přednesl své pokárání, nebyl přísný jen na jiné, ale především na sebe. Mohl žít v královských palácích, a přece se stala jeho domovem poušť. Ve vztahu k Bohu byl prorokem, ba více než prorokem – předchůdcem a zvěstovatelem Mesiáše a Božího Syna.

Existují dva druhy velikosti: světská a nebeská. Pokud by Janova velikost byla pouze světská, žil by v palácích, nosil by pestré šaty a jeho názory by se prav-

děpodobně měnily jako rákos, který by se jednou naklonil k jedné populární filosofii a pak zase k druhé. Avšak jeho velikost byla velikostí Božího řádu a jeho zvláštnost nespočívala v jeho osobnosti, ale v jedinečném poslání, v ohlášení příchodu Božího Beránka.

Po několika měsících přišel čas velikolepých oslav Herodových narozenin. Na tento baltazarský banket byli pozváni všichni Herodovi velmoži a dámy, vojenská posádka a různí příživníci z Galileje. Nadešel večer a hrad byl jemně osvětlen. Tváře byly naličeny, aby v matném světle svíček vypadaly co nejlépe. Zvuk hudby, troubení rohů a hlučná zábava se nesly kamenným hradem Macherus, pronikly až dolů do tmavé kobky, kde byl už deset měsíců vězněn Jan Křtitel. Hosté museli být úplně znuděni; není nic horšího než organizovaná veselost přesytených a otupených lidí.

V tomto prvním nočním klubu křesťanské éry zazněl Herodův hlas, který volal po smyslném tanci k povzbuzení ochablého ducha hostů. Tanečnicí byla Salome, pěkná mladá dcera z prvního manželství královny ženy. Tato dívka, která tancovala v sále na zemi, byla potomkem vznešených Makabejců, ale působením své zvrácené matky byla zcela zkažená. Hosté byly okouzleni a Herodes, jenž hltal očima každý její ladný pohyb, byl brzy tancem rovněž opojen jako vínem. Když se mu pak Salome na závěr vrhla do náručí, vášnivě vykřikl:

„Požádej mě, oč chceš, a já ti to dám.“ Zavázal se jí přísahou: „Dám ti, co si budeš přát, až do polovice svého království.“ (Mk 6,22–23)

Salome nevěděla, co si přát. Proto se obrátila na svoji matku. Herodes již dávno zapomněl na nešťastné kázání Jana Křtitele; ale žena tak snadno nezapomněla. Těch deset měsíců, co Jan neopouštěl vězení, neopouštěl ani duši Herodiady. Znepokojoval ji, rušil ze spánku, trápil její svědomí a sužoval ji ve snech. Nyní si umínila, že se zbaví tohoto představitel Boží morálky a bude moci beztrápně hřešit po celý zbytek svého života. Jedním slovem navždy utiší své svědomí i svědomí svého manžela. Pošeptala svoji odpověď dceři do ucha. Salome se přiblížila k Herodovi. Pronikavá hudba utichla, ticho se rozhostilo nad celým shromáždě-

ním, jídlo ztratilo chuť, ba dokonce i srdce přestala bít, když mladé děvče požádalo Heroda:

Dej mi sem přinést na míse hlavu Jana Křtitele. (Mt 14,8)

Herodes byl kvůli své přísaze zmaten. Přemýšlel nad svojí úctou k prorokovi; ale bál se i popichování a uštěpačných poznámek hostů, kdyby viděli, že nesplnil svůj slib. Nevěrný Bohu, svědomí i sobě, rozhodl se být věrný své opilecké přísaze, protože se nebál žádného zločinu, pouze veřejného mínění. Nejvíce se však třásl před hněvem své druhé ženy.

Herodes zavolal několik otroků. Pochodně vzplály. Nikdo nepromluvil, dokud bylo slyšet sluhly sestupující po schodech níže a níže. Zvuk slábl, potom slyšeli už jen chrastění klíčů ve dveřích cely a vrzání závor. Pár sekund ticha přerušil mrazivý tupý úder a potom pomalé vystupování po schodech, hlasitěji a hlasitěji v rytmu tlukotu jejich srdcí. Sluhové přistoupili k Herodiadě s krvavým darem. Ta poodešla k Salome, která ho přenesla přes taneční sál a na zlatém podnosu podala Herodovi vousatou hlavu ohnivého proroka.

V onu temnou noc na příkaz dítěte cizoložnice zavraždil Herodes Kristova předchůdce.

Po této události byl Herodes mučen strachem, stejně jako byl Nero pronásledován duchem své matky, kterou zavraždil. Císař Caligula nemohl spát, protože ho též trápily tváře jeho obětí. Historik Suetonius poznamenává, že příchod nového dne očekával sedět ve své posteli či na procházce dlouhým sloupřádkem paláce.

Když Herodes později slyšel o Ježíši, myslil si, že jde o Jana Křtitele, který vstal z mrtvých. Herodes nevěřil v posmrtný život; žádný smyslný člověk v něj nevěří. Víra v nesmrtnost snadno umírá v těch, kdo žijí tak, že se nedokáží postavit tváří v tvář perspektivě soudu. Posmrtný život popírá člověk nikoliv způsobem svého uvažování, nýbrž spíše způsobem svého života. Herodes přesvědčil sám sebe, že dveře života se smrti zavírají; ale nyní, když uslyšel Ježíše kázat, začal si myslet, že Jan byl vzkříšen z mrtvých. Skepticismus si nikdy není jistý sám sebou, protože je více postojem k ospravedlnění špatného chování než pevným intelektuálním přesvědčením. Herodes jako saducej odmítl budoucí život; ale přece se bál svého svědomí. Když uslyšel

o divech a Pánových zázracích, „toužil ho vidět“. A uviděl ho. Nepřešly ani dva roky a Pilát poslal Krista k němu:

„Už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak.“ (Lk 23,8)

Herodes nikdy předtím, až do poslední hodiny, neviděl Ježíšovu tvář, nikdy předtím neslyšel jeho hlas. Ale když ho potkal, Pán s ním odmítl hovořit.

Apoštolové, kteří viděli Ježíše hovořit s Mojžíšem a Eliášem, se po proměnění začali vyptávat na Eliáše. Pán jim odpověděl, že Eliáš již mezi nimi byl v duchu, viděli ho přebývat na osamělých místech, oblečeného do velbloudí srsti, žijícího velice skromně. A pak jim znovu postavil před oči kříž. Ukázal jim, že smrt Jana Křtitele byla předobrazem jeho vlastní smrti. Jako lidé viděli Jana, a neuvěřili v něho, neuvěří ani v Ježíše:

Avšak pravím vám, že Eliáš již přišel, ale nepoznali ho a udělali s ním, co se jim zlíbilo; tak i Syn člověka bude od nich trpět. (Mt 17,12)

Touto poznámkou o osudu Jana Křtitele předpověděl Pán své vlastní utrpení a smrt. Snažil se, aby si apoštolové zvykli na myšlenku jak umírajícího, tak i vítězného Mesiáše. Lidé byli jako slepi, když nepoznali Křtitele, který přišel v duchu kajícího Eliáše, ale rovněž nepoznají Mesiáše, který přišel vynést jejich hříchy na kříž, aby je vykoupil. Apoštolům řekl, že takovýto osud byl předpovězen Synu člověka:

Jak to však, že je psáno o Synu člověka, že má mnoho vytrpět a být v opovržení? (Mk 9,12)

Žalmy a proroci předpovídali jeho utrpení jako utrpení Syna člověka. Jako Pán nezachránil Jana Křtitele před Herodovou krutostí, nezachránil ani sebe před týměž Herodem. Ohlašovatel mnoho trpěl pro toho, jehož ohlašoval; zvěstovatel trpěl násilí, protože ohlašoval radostnou zvěst. A tak se hora Kalvárie opět podívala, tentokrát přes údolí až k úpatí Hory proměnění. Všechno v Ježíšově životě hovořilo o kříži, včetně Janovy násilné smrti.

Z knihy Fulton J. Sheen: Život Krista. Dobrá kniha, Trnava 2023. Str. 191-201.

Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

Mše svatého Otce Pia (2 - dokončení)

ZAKUSIT TAJEMSTVÍ JEŽÍŠOVY SMRTI

Ježíš, který zjal celou bytost Otce Pia, když se s ním obdivuhodným způsobem spojil, dával s oblibou zakusit ukřižovanému z Gargana tajemství smrti, a to stejným způsobem, jak ON na Kalvárii zpečtil plný radosti svou odevzdanost Otcí. Mezi výrazem něžné lásky a okamžiky kruté bolesti dokonává i Otec Pio v Ježíši obět.

Proč pláčete, otče, když přijímáte svaté přijímání?

O. Pio: Když církev, pokud jde o vtělení, volá: „Nezhrozil ses lůna Panny,“ co máme říct teprve, pokud jde o nás ubohé?!

Trpíte i při svatém přijímání?

O. Pio: Tady je vrchol.

Pokračuje utrpení i po svatém přijímání?

O. Pio: Ano, ale to je utrpení lásky.

Nepotěší vás Ježíš při tomto spojení?

O. Pio: Ano, ale člověk i přes to zůstává dále na kříži.

Kam obrátil Ježíš svůj poslední pohled?

O. Pio: Na svou Matku.

A kam jej obracíte vy?

O. Pio: Na své bratry ve vyhnanství.

„Pak sklonil hlavu a vypustil ducha“, popisuje sv. Jan Ježíšovu smrt. U ukřižovaného z Gargana tomu nemůže být jinak.

Umíráte i vy během mše svaté?

O. Pio: Mystickým způsobem, při svatém přijímání.

Je vaše smrt důsledkem návalu lásky, nebo bolesti?

O. Pio: Obojího, více však lásky.

Při svatém přijímání vytrpíte smrt. Pak už se tedy nenacházíte na oltáři?

O. Pio: Proč? I mrtvý Ježíš byl na Kalvárii.

Řekl jste, otče, že při svatém přijímání umírá obětní dar. Jste pak položen do náruče Svaté Panny?

O. Pio: Do náruče sv. Františka.

Jedna soucitná duše se mylně domnívala, že pokorný Spasitel našel konečně mezi lidmi duši, ve které si může podle libosti odpočinout. Pokorný syn Chudáčka byl jiného názoru.

Uvolňuje Ježíš své údy z kříže, abys mohl u vás odpočinout?

O. Pio: Jsem to já, kdo odpočívá v něm.

Jak velice milujete Ježíše?

O. Pio: Touha je nekonečná, ale v praxi, řekl bych, že láska se rovná nule, a stydím se za to.

Na konci mše svaté četl P. Pio Prolog evangelia sv. Jana s hlubokým pohnutím a planoucí tváří.

Proč pláčete pokaždé, když čtete poslední evangelium?

O. Pio: Když ty to máš za maličkost, že Bůh rozmlouvá s člověkem!

Svatý mnich z Gargana nepřehlédl eschatologický aspekt Eucharistie.

Proč pláčete obzvláště při poslední větě Janova evangelia „A viděli jsme jeho slávu, slávu jako jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy“?

O. Pio: Zdá se vám to málo? Když již apoštolové viděli svými tělesnými očima tak velkou slávu, jak veliká bude teprve tato sláva, až budeme patřit na Božího Syna, když se nám zjeví v ráji?

Jakým způsobem budeme v nebi spojeni s Ježíšem?

PRO DĚTI A NEJEN PRO NĚ

MATKA VOJTĚCHA HASMANDOVÁ
Text Martina Orlovská, S. M. Alena Bártová • Ilustrace Alena Němečková

Krátký životopis ctihodné Matky Vojtěchy Hasmandové (1914–1988), doplněný krásnými barevnými ilustracemi, je vhodnou četbou především pro děti. Ale i dospělý, který si chce rychle něco přečíst a přitom mít z četby bohatý užitek, touto drobnou knižičkou jistě nepohrdne.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 176x125 mm, křídový papír, 32 stran, 49 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

DUCHOVNÍ CVIČENÍ V BĚŽNÉM DNI PRŮVODCE MODLITBOU NA (TĚMĚŘ) KAŽDÝ DEN V ROCE

Samuel Privara • Redakce Robert Novotný

Mnoho lidí uprostřed dnešního rychlého světa, hektického životního stylu i rostoucích pracovních nároků pociťuje silnou touhu po plnějším, svobodnějším a smysluplnějším životě. Některým v tomto hledání pomohla duchovní cvičení v některém z exercičních domů. Po návratu do běžného života však „narazili“ na realitu a nezřídkou i na otázku, zda to, co zakusili, je vůbec možné dlouhodobě udržet a rozvíjet i při práci, studiu či jiných povinnostech. Svátý Ignác z Loyoly, zakladatel jezuitského řádu, si již v 16. století dobře uvědomoval, jaké nároky na člověka klade každodenní život. Přišel proto s konceptem „duchovních cvičení v běžném životě“. V této knize slovenského jezuita nalezneme podrobné návody na to, jak oživit a prohloubit svůj (nejen) duchovní život, a také systematicky uspořádanou řadu přehledných „cvičení“ vycházejících z Bib-

le i z jiných textů, které mohou pomoci těm, kdo by chtěli dát své modlitbě pevnější základy a nechat se inspirovat bohatou tradicí ignaciánské spirituality.

ALPHA BOOK

Brož., 120x195 mm, 304 stran, 388 Kč

NEJEN O MEZILIDSKÝCH VZTAZÍCH

LÁSKA, KTERÁ NÁS PŘESAHUJE
Jana Sieberová • Doslov Karol Lovaš, vysokoškolský pedagog a spisovatel

Tato kniha je svědectvím pozůstalých, kteří pečovali o své blízké doma. Jejich rozhodnutí vyžadovala konkrétní čin v podobě času, který jim věnovali. V bolesti a strachu dokázali otevřít srdce, a tak byli obdarováni odpuštěním, smířením a poznáním, že vzájemná láska nás dokáže skutečně osvobodit.

Stanislav Juhaňák - Triton • Brož., 110x165 mm, 136 stran, 239 Kč

PĚT JAZYKŮ LÁSKY • NAUČTE SE HOVOŘIT JAZYKEM LÁSKY TOHO DRUHÉHO...

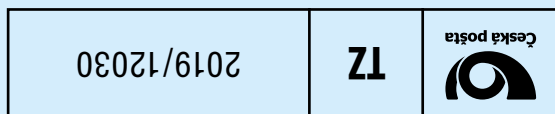
Gary D. Chapman • Z angličtiny přeložila Jana Bucková • Odpovědný redaktor Pavel Štíčka Redakce Miroslav Hora

Práce Gary Chapmana je určena těm, kdo chtějí ve svém manželství prožít skutečné naplnění a hluboké porozumění. Autor prožívá čtenáře pěti základními jazyky lásky, které jsou klíčovými pro to, aby se vztah s druhým člověkem stal obohacujícím a harmonickým. Pomáhá párům pochopit, jak se prostřednictvím jazyků lásky mohou vzájemně dorozumívat tak, aby byly naplněny vztahy v celé rodině a docházelo k plnému porozumění.

Návrat domů • Třetí vydání • Brož., 120x190 mm, 160 stran, 245 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.